

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det er ikke usædvanligt, når man på grundlag af en projekteringslov skal til nærmere at projektere, at der så kan komme visse varianter i forhold til det, man oprindeligt havde tænkt sig. Hvis det er afvigelser af et sådant omfang, at projekter afviger væsentligt fra projekteringsloven, må det selvfølgelig korrigeres, men det er altså ikke usædvanligt, for der kan gå nogen tid, og man skylder naturligvis at tage alle nye forhold med ind, også dem, der måtte være kommet frem eller være blevet stærkere, siden en sådan projekteringslov er vedtaget.

Jeg vil gerne til de synspunkter, som hr. Arne Larsen har været inde på, føje det synspunkt, som jeg tror jeg nævnte under første behandling, at også med hensyn til fordelingen af den internationale trafik må man gøre sig klart, at det, vi nu arbejder med, i nogen grad er politisk bestemt, i den forstand at der går en grænse imellem Øst- og Vesteuropa, og det er ikke helt sikkert, at dens trafikale betydning vil bestå i samme omfang i mange år frem i tiden; det må også tages med. Det er den slags ting, der kan gøre, at man under projekteringen muligvis kan komme til nogle varianter.

Jeg ved ikke, om jeg kan klare det med det — jeg er naturligvis også villig til over for udvalget at komme med nogle bemærkninger — men jeg vil da gerne på den givne foranledning allerede her under anden behandling give det tilsagn til hr. Arne Larsen, at de muligheder for en kombination af forbindelsen nedover, sydpå, og den mod vest og syd, som i øjeblikket er den, der er fremhævet, indgår i disse overvejelser og det projekteringsarbejde, der nu skal foretages. Vi vil altså i forbindelse med forberedelserne til en anlægslov have det spørgsmål gennemarbejdet, ikke alene på grundlag af den trafikfordeling, som vi kender og regner med, men også på grundlag af de udviklingsforenelser, vi må have, mens arbejdet står på.

I øvrigt vil jeg takke for udvalgets enstemmige tilslutning til forslaget.

Arne Larsen: Jeg takker ministeren for den meget positive stillingtagen til det problem, som jeg her rejste. Jeg har på fornemmelsen, at ministeren og jeg tilsyneladende er meget enige i denne problemstilling.

Spørgsmålet er altså, hvor tungt man skal tage det, og dér vil jeg næsten sige, at man bør vel tage det så tungt, som det står skrevet i lovforslaget, og for at åbne mulighed for, at ministeren kan operere med flere løsninger, var det måske bedst at ændre lovteksten, således at vi klarede det på den måde for ministeren. Så derfor vil jeg altså henstille, at vi tager en kort drøftelse af det i udvalget og måske tager ministeren med på råd i det møde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende standsning af våbenleverancer til Grækenland [af Søgaard m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLV) findes i tillæg A. sp. 3865, fremsættelsen i tidenden sp. 5168).

Forslaget sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Det, der står i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning, ligger på linje med den politik, regeringen hele tiden har fulgt i Grækenlandsspørgsmålet. Der er bred enighed om denne sag her i tinget. Målet for regeringens politik har været og er fortsat at tilskynde til en tilbagevenden til demokratiske tilstande i Grækenland.

Hvad specielt angår våbenleverancer, er det regeringens opfattelse, at NATO-landene gennem tilbageholdelse af våbenleverancer til Grækenland har et middel til at søge at påvirke det nuværende græske regime i retning af en liberalisering af samfundsforholdene i Grækenland.

Som tidligere meddelt har jeg gentagne gange fremført de danske synspunkter over for udenrigsministre i andre NATO-lande, bl. a. også over for den amerikanske uden-